Należytość pocztowa opłacona ryczałtem.

UWAGA. W razie zmiany właściciela realności oddać obecnemu właścicielowi lub administratorowi realności.

Nr. 1/114. Kraków, marzec 1930 r. Rocznik XVIII.

CZASOPISMO WŁAŚCICIELI REALNOŚCI

ORGAN TOWARZYSTWA KATOL. WŁAŚCICIELI REALNOŚCI M. KRAKOWA I GMIN PRZYŁĄCZONYCH.

Numer pojedynczy **60 gr.** **Członkowie Tow. katol. właść. realn.,** w Krakowie, którzy zapłacą całoroczną wkładkę, otrzymują Czasopismo **bezpłatnie**, gdyż należytość za prenumeratę mieści się w opłacanej przez członków rocznej wkładce.	Redakcja i Administracja: **UL. KARMELICKA 15, I. P.** Telefon Nr. 1340. Redaktor odpowiedzialny: Dr ROMAN HELL	Ogłoszenia przyjmuje administracja, Kraków, ul. Karmelicka L. 15, I. p. CENY OGŁOSZEŃ: Cała strona 160 zł., 1/2 str. 80 zł., 1/4 str 40 zł., 1/8 str. 20 zł., 1/16 str. 10 zł. Nadesłane 50 gr. Drobne ogłoszenia za słowo 6 gr. (n jmniej 10 słów).

Biuro Towarzystwa katol. właścicieli realności znajduje się przy ulicy **Karmelickiej L. 15, I. piętro, telefon 1340,** członkom udzielają **bezpłatnie**:

a) **informacji i porady prawnej** codziennie od godziny **6—7½** wieczór adwokat Dr. Hell,

b) **informacji i porady w sprawach podatkowych** w poniedziałki i czwartki od godz. **5—7** wieczór emeryt. Radca skarbowy Skrzydylka.

Zaproszenie
na
Doroczne Walne Zgromadzenie
Członków Towarzystwa katol. właścicieli realności m. Krakowa i gmin przyłączonych,

które odbędzie się w niedzielę dnia 13 kwietnia b. r. o godzinie 4½ po południu w sali Krakowskiego Towarzystwa Wzaj. Ubezp. przy ulicy Basztowej 8, I. p.

PORZĄDEK DZIENNY:

1. Zagajenie.
2. Odczytanie protokołu z poprzedniego Dor. Walnego Zgromadzenia.
3. Sprawozdanie z działalności Zarządu.
4. Sprawozdanie kasowe.
5. Referat Radcy skarbowego p. Skrzydylki: „O zeznaniach do podatku dochodowego“.
6. Ref. Prezes Dr. Bakałowicz: „Podwójne opodatkowanie za remont bruków“.
7. Wolne wnioski.

W razie braku statutem przewidzianego kompletu odbędzie się pół. godziny później ponowne Walne Zgromadzenie, bez względu na ilość obecnych członków, z tym samym porządkiem dziennym.

Dr. Hell
Sekretarz.

Dr. Bakałowicz
Prezes.

Zmiana w Prezydjum.

Wskutek rezygnacji długoletniego naszego członka p. Radcy Marskiego z wiceprezesury Twa, Wydział na posiedzeniu w dniu 2 października 1929 roku wybrał w miejsce ustępującego p. Radcy Marskiego — p. Stanisława Stączka, b. ministra, bardzo gorliwego orędownika interesów właścicieli realności. Ustępującemu Wiceprezesowi p. Radcy Marskiemu wyraził Wydział gorące uznanie za Jego długoletnią, owocną i bezinteresowną pracę dla dobra własności nieruchomej w Krakowie, zarówno na terenie Rady Miejskiej, gdzie często zabierał głos w tych sprawach jako radca miejski, jak i poza Radą, a rezygnacyj jego, jako członka Wydziału, nie przyjął do wiadomości.

L. VII. 40663/1929.

Rozporządzenie

Magistratu stoł. król. m. Krakowa z 15 stycznia 1930 r.

o portalach sklepowych, gablotkach, szyldach itp.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 5-go grudnia 1929 r. oraz na zasadzie § 60 ustęp 30 statutu gminnego dla miasta Krakowa, Magistrat zarządza co następuje:

§ 1.

Umieszczanie tablic firmowych, szyldów, godeł i innych oznak kupieckich i przemysłowych, tablic reklamowych, reklam świetlnych, lamp, latarń, szyldów transparentowych, szyldów kolistych i poprzecznych, reflektorów itp. przedmiotów, dalej urządzanie gablotek, portali sklepowych, daszków ochronnych nad wejściami do hoteli i kinoteatrów itp., balkonów, ganków, wykuszów i innych części domu na chodnik wysuniętych lub wkraczających w słup powietrza nad chodnikiem oraz pokrywanie fasad domów napisami lub malowidłami, wymaga zezwolenia Magistratu.

Magistrat obowiązany jest zgłoszenie prośby o zezwolenie załatwić do 3 miesięcy. W razie, jeżeli w tym czasie strona nie otrzyma załatwienia, służy jej prawo umieszczenia zgłoszonego urządzenia w tym paragrafie wymienionego.

§ 2.

Interesowani winni do podania o zezwolenie dołączyć dokładny rysunek szyldu, tablicy reklamowej itp., z podaniem materjału, napisów, barw, rozmiarów, sposobu utwierdzenia i rozłożenia na fasadzie. O ile z umieszczeniem tych przedmiotów i urządzeń łączą się roboty wymienione w art. 333 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o Prawie budowlanem (Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202), prośba o zezwolenie ma być poparta planami, wykonanemi zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych o sporządzaniu i zatwierdzaniu projektów budowlanych z dnia 2-go lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58 poz. 456). Jeżeli zaś łączą się z tem roboty wymienione w art. 334 Prawa budowlanego, należy postarać się o uprzednie zezwolenie Magistratu, o ile zaś łączą się z tem roboty, o których mowa w art. 335 Prawa budowlanego, ma uprawniony przedsiębiorca przed rozpoczęciem robót zawiadomić o nich Magistrat i podpisać wymaganą deklarację.

Zezwolenia należy odmówić, jeżeli urządzenia, o których mowa w niniejszem rozporządzeniu nie będą odpowiednie ze względu na swój kształt, rysunek, barwę itp., albo niezgodne z otoczeniem, a szyldy, (tablice reklamowe) itp. nieczytelne, błędne lub w języku dla ogółu ludności niezrozumiałe.

§ 3.

Tablice firmowe poziome, o ile nie przekraczają rozmiarów 40 × 30 cm nie podlegają zgłoszeniu do Magistratu. Nie wolno ich jednak umieszczać na częściach architektonicznych portali. W razie nieodpowiedniego ich umieszczenia lub gdyby nie odpowiadały postanowieniom § 2, może Magistrat nakazać przeniesienie ich na inne odpowiedniejsze miejsce lub też ich usunięcie.

§ 4.

Jeżeli przedmioty, o których mowa w § 1 są wysunięte na chodnik lub wchodzą w słup powietrza ponad ulicą publiczną, należy za umieszczenie ich uiścić na rzecz funduszu miejskiego następujące jednorazowe opłaty, a mianowicie:

Za umieszczenie:

1. poprzecznych tablic firmowych, szyldów transparentowych lub świetlnych, godeł i innych oznak kupieckich itp., występujących w ulicę co najwyżej 80 cm.:
   a) w Dzi ln. I. do VIII. i XXII. . . . . 50 zł.
   b) w Dzieln. IX. do XXI. . . . . 30 „
   c) w poprzecznych godeł rękodzielniczych, których właściciele nie posiadają wystawy ani gablotki w całem mieście . . 20 „
2. gablotek o wymiarze normalnym, przewidzianym w § 117 Regulaminu z roku 1884 (15 cm głęb.) a urządzonych na podstawie § 8 niniejszego rozporządzenia . . . 30 „
3. markiz sklepowych płóciennych:
   a) w Dzieln. I. za każdy m² powierzchni . 20 zł.
   b) w Dzieln. II. do VIII. i XXII. za każdy 1 m² powierzchni . . . . 10 „
   c) w Dzieln. IX. do XXI. za każdy 1 m² . 5 „
4. balkonów o wymiarze normalnym, oznaczonym w obowiązujących przepisach:
   a) w Dzieln. I. do VIII i XXII. . . . . . 300 zł.
   b) w Dzieln. IX. do XXI. . . . . 120 „

Wymienione pod 1), 2) i 3) opłaty obowiązani są uiścić właściciele szyldów, godeł, reklam, tablic firmowych, markiz itp., opłaty zaś wymienione pod 4) uiścić mają właściciele odnośnych realności.

§ 5.

Zezwolenie na umieszczenie przedmiotów, o których mowa w § 4 poz. 1), 2) i 3) przywiązane jest do osoby posiadacza handlu, przemysłu, biura, któremu zezwolenia udzielono i gaśnie ze zmianą osoby.

Zezwolenie może być każdego czasu cofnięte za poprzedniem 3 miesięcznem wezwaniem przez Magistrat do usunięcia, a właściciel obowiązany jest usunąć szyld, godło, gablotkę itp. bez roszczeń natychmiast po upływie terminu.

Zezwolenie na umieszczenie urządzeń, o których mowa w § 4 ustęp 4) gaśnie z chwilą burzenia domu, względnie wcześniejszego usunięcia tych urządzeń.

§ 6.

Za umieszczenie innych przedmiotów, wkraczających w słup powietrza ponad ulicę, jak np. daszki ochronne (markizy) nad wjazdami lub wejściami do

hoteli, teatrów itp., dalej stopni, poręczy, daszków okapowych, wreszcie przedmiotów wymienionych w § 4, a wykraczających poza zwyczajną miarę wymierzy Magistrat w każdym poszczególnym przypadku opłatę przy udzieleniu zezwolenia.

Co do terminu usunięcia powyższych przedmiotów i urządzeń, mają zastosowanie przepisy § 5, a co do opłat przepisy ostatniego ustępu § 4.

§ 7.

Za lampy bez napisów nie pobiera się opłat.

§ 8

Od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wzbronione jest urządzanie portali i gablotek, występujących w całości lub częściowo przed lico fasady.

Istniejące dotychczas portale sklepowe i gabloty, które występują przed lico fasady, mają być usunięte w terminie przez Magistrat oznaczonym.

Magistrat może wyjątkowo zezwalać na urządzenie gablot, występujących przed lico fasady w bocznych ulicach miasta.

§ 9.

Przedmioty i urządzenia wymienione w niniejszym rozporządzeniu mają być zawsze czysto i należycie utrzymane.

§ 10.

Za wszelkie następstwa, wynikłe z powodu nienależytego utrzymania, względnie złego przytwierdzenia urządzeń, wymienionych w niniejszem rozporządzeniu ponoszą odpowiedzialność ich właściciele.

Jeżeli zaś pomimo zaprzestania handlu, przemysłu itp., szyld, gablota itp. przedmioty nie będą usunięte, odpowiedzialność, o której mowa w poprzednim ustępie, ponosi właściciel realności.

§ 11.

Wszelkie istniejące dotychczas poprzeczne szyldy, oznaki itp. oraz inne urządzenia, wchodzące w słup powietrza nad ulicą, na które dotychczas nie uzyskano zezwolenia, należy usunąć w terminie oznaczonym przez Magistrat albo postarać się dodatkowo w tymże terminie o zezwolenie na ich pozostawienie i uiścić przypadające należytości.

Gablotki, daszki nad wejściami do teatrów itp., które urządzono za zezwoleniem Magistratu, mogą pozostać pod warunkiem uiszczenia należytości, przypadającej w myśl § 4 i 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 12.

Poziome szyldy, tablice reklamowe itp., nie odpowiadające przepisom § 2 muszą być na żądanie Magistratu usunięte w terminie oznaczonym przez Magistrat.

§ 13.

Rozporządzenie niniejsze nie odnosi się do balkonów, wykuszów i okapów. wybudowanych na podstawie planów, zatwierdzonych przez Magistrat przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 14.

Niestosujący się do postanowień niniejszego rozporządzenia karani będą w myśl przepisów § 60 ust. 30 Statutu gminnego dla m. Krakowa przy zastosowaniu Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 Dz. U. R. P. Nr. 9 poz. 89, o ile przekroczenia nie podpadają ukaraniu w myśl przepisów art. 399 do 404 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o Prawie budowlanem, względnie w myśl przepisów powszechnej ustawy karnej.

Przekraczający przepisy niniejszego rozporządzenia odpowiadają nadto za wyrządzoną szkodę.

§ 15.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Z chwilą wejścia w życie tego rozporządzenia tracą moc obowiązującą rozporządzenia Magistratu z dnia 30 września 1918 L. I. b. 72708/918, z dnia 16 czerwca 1925 L. VII. 8556/925 i z dnia 24 marca 1926 L. VII. 6634/926.

Prezydent miasta:
Inż. Karol Rolle.

Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dotyczące dozorców domowych na rok 1930.

Z końcem ubiegłego roku, gdy orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej normujące warunki pracy i płacy dla dozorców domowych wygasło, dozorcy domowi zorganizowani w 2 stronnictwach, t. j. w chrześcijańskiem i socjalistycznem, wysunęli szereg nowych żądań zmierzających do stworzenia im stanowiska, jakiego żaden pracownik, nawet umysłowy w Polsce nie posiada. — Żądali dla siebie emerytury, dożywotniego mieszkania, by uprawnienia ich jako dozorców domowych przechodziły na spadkobierców, płatnych corocznie urlopów, przyznania im prawa przyjmowania sobie zastępców, podwyżki pensji i to stosownie do ilości ubikacyj, podwyżki wynagrodzenia za otwieranie bramy i za używanie windy, oraz szereg innych. Te wszystkie ich żądania, o ileby zostały im przyznane, stworzyłoby z instytucji dozorców domowych coś na podobieństwo majoratów domowych. Chcieli poprostu uzyskać wieczystą rentę z cudzego majątku.

Tym wszystkim ich wymaganiom sprzeciwiliśmy się i Towarzystwo nasze zaprosiło przedstawicieli Towarzystw W. Krakowa i Podgórza i na wspólnie odbytej konferencji uzgodniwszy plan postępowania wysunięto ze strony właścicieli domów szereg postulatów zmierzających do ukrócenia praw dozorców domowych i tak już wygórowanych, sprzeciwiając się kategorycznie ich rozszerzeniu.

Odbyły się konferencje w Inspektoracie Pracy, na których przedstawiciele naszego Twa p. Prezes Dr. Bakałowicz oraz p. Stączek członek Wydziału i Wiceprezes Twa, a ze strony drugiego Towarzystwa p. Dr. Steinsberg, Prezes tegoż, wręczyli członkom Inspektoratu Pracy wspólnie wypracowany memorjał. Ponieważ ugoda między właścicielami realności a dozorcami domowymi nie przyszła do skutku, przeto sprawę rozstrzygnąć miała Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza.

Jak się z miarodajnego źródła dowiadujemy, Komisja ta utrzymała w mocy swe orzeczenie z r. 1929 jako obowiązujące na rok 1930, a temsamem odrzuciła wszystkie wygórowane nowe żądania dozorców domowych.

L. VII. 40661/1929.

Rozporządzenie

Magistratu stoł. król. m. Krakowa z 9 stycznia 1930 r.

o zmianie § 87 Regulaminu porządkowego.

Na podstawie uchwały Rady Miejskiej z dnia 5-go grudnia 1929 r. Magistrat zarządza co następuje:

§ 1.

§ 87 Regulaminu porządkowego dla miasta Krakowa z dnia 24 sierpnia 1884 r. w dotychczasowem brzmieniu znosi się, a nadaje mu się brzmienie następujące:

Magistrat może zwolnić właściciela realności od obowiązku utrzymywania stałego stróża domu i zezwolić na pełnienie czynności stróża innej osobie lub na spełnianie czynności tych przez jednego stróża w kilku sąsiednich domach.

§ 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydemt miasta:
Inż. Karol Rolle mp.

---

§ 87
(w dawnem brzmieniu).

Powierzanie utrzymywania czystości w domu służącym do innych posług przynajętym, jakoteż i obsługiwanie kilku sąsiednich domów przez jednego stróża wyjątkowo i tylko właścicielom domów bezpiętrowych po przedmieściach dozwolone będzie.

L. VII. 34916/29.

Tablice pożarne.

Rozporządzenie

Magistratu stoł. król m. Krakowa z 7 stycznia 1930 r.

o obowiązku utrzymywania tablic pożarnych aparatów alarmowych.

Na zasadzie przepisu §. 102 lit. d. Statutu dla miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 r. Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 108 zarządza Magistrat co następuje:

§. 1. W sieni każdego domu w miejscu widocznem obowiązany jest właściciel realności utrzymywać tablicę, wedle wzoru ustanowionego przez Magistrat, z oznaczeniem najbliżej położonego alarmowego aparatu pożarnego.

§. 2. Właściciele (administratorzy) obowiązani są utrzymywać tablice te w należytym stanie, a w szczególności czysto i czytelnie.

§. 3 Tablic powyższych dostarczy i zarządzi przybicie ich w sieniach domów Gmina miasta Krakowa za zwrotem własnych kosztów.

Należytość za dostarczone tabliczki w kwocie 11 zł., obowiązani są uiścić właściciele (administratorzy) realności do rąk inkasenta, pod zagrożeniem egzekucji na majątku, w myśl przepisów art. 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 342.

§. 4. Wszelkie ewentualne zmiany tablic, spowodowane koniecznością przeniesienia alarmowych aparatów pożarnych lub zmianą liczb orjentacyjnych domów poniesie Gmina miasta Krakowa.

§. 5. Winni niestosowania się do przepisów niniejszego rozporządzenia karani będą po myśli art. 17 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365 przy równoczesnem zastosowaniu przymusu bezpośredniego w razie czynienia przeszkód w umieszczaniu tablic, a to w myśl art 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 342.

§. 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia, a równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy rozporządzenia Magistratu z dnia 19 kwietnia 1916 L. I. b. 43871/916.

Prezydent miasta:
w z. *Dr. Piotr Wielgus* mp.

Wstrzymanie eksmisji w czasie zimowym.

W Sejmie wniesiono projekt noweli do ustawy o ochronie lokatorów tej treści, by w przyszłości wstrzymać eksmisję z mieszkań jedno i dwu-pokojowych w czasie zimowym od 1 listopada do 1 kwietnia. Jest to nowe usiłowanie rozszerzenia ustawy o ochronie lokatorów. Gdyby powyższy projekt uzyskał moc prawną, to ograniczyłby jeszcze więcej prawa właścicieli domów i utrudniłby im pozbycie się niewypłacalnego lokatora. Musimy jednak być na to przygotowani, że projekt ten może stać się ustawą, bo oczywiście stronnictwa lewicowe w sejmie niewątpliwie za projektem tym głosować będą.

Rządowy projekt częściowej zmiany ustawie o ochronie lokatorów.

W ostatnich dniach zgłoszono do Sejmu projekt zmieniający częściowo ustawę o ochronie lokatorów. Projekt ten odnosi się tylko do wielkich mieszkań. W myśl tego projektu wyjęte będą z pod ustawy o ochronie lokatorów mieszkania siedmio-pokojowe i większe, o ile ilość osób zajmujących to mieszkanie (naturalnie nie liczy się służba) będzie mniejsza od ilości pokoji. Projekt ten jest bardzo poważnie traktowany w kołach sejmowych i prawdopodobnie uzyska moc ustawy.

Ma to bardzo wielkie znaczenie, albowiem z tego widać, że przecież myślą w sferach rządzących o zniesieniu ustawy o ochronie lokatorów i przywróceniu normalnych stosunków w zakresie najmu. Narazie ogranicza się to tylko do wielkich mieszkań, powoli jednak przyjdzie kolej na inne. — O ile ten projekt uzyska sankcję prawną, to skutki tego nie dadzą długo na siebie czekać. — Wiadomo powszechnie, że w Krakowie jest dużo takich wielkich mieszkań, które zamieszkiwane są przez jedną albo tylko dwie osoby dobrze sytuowane. W razie przeprowadzenia powyższego projektu uzyska się wiele pokoji dla bezdomnych, co przyczyni się do ulżenia panującej nędzy mieszkaniowej. Wprowadzenie tejże zasady także co do mniejszych mieszkań byłoby z tych samych powodów bardzo pożądanem i dałoby pomyślne rezultaty.

Koszta remontu bruków.

W ostatnich dniach Magistrat krakowski wysyła właścicielom domów przy ulicach Studenckiej, Jabłonowskich, św. Filipa, Rynku Kleparskiego i innych, nakazy zapłaty idące w tysiące złotych jako zwrot kosztów rzekomego urządzenia tychże ulic.

Mianowicie Magistrat krakowski przeprowadził remont bruków przy powyższych ulicach i koszta te chce ściągnąć od właścicieli przyległych ulic.

Zwracamy uwagę interesowanych właścicieli domów, że postępowanie to Magistratu krakowskiego jest często nieuzasadnione i sprzeczne z przepisami rozporządzenia Pana Prezydenta z 16 lutego 1928 Dz. U. P. poz. 202. Wedle bowiem przepisów powyższego rozporządzenia, a w szczególności wedle art. 174 tylko koszta pierwszego urządzenia ulic może Magistrat krakowski ściągnąć od właścicieli domów przyległych ulic. W niniejszych wypadkach niema jednak miejsca urządzanie ulic, tembardziej pierwsze, bo te już dawno urządzone istnieją i są uregulowane, tylko chodzi tu o najzwyklejszą konserwację względnie remont bruków. Magistrat bowiem stare bruki wymienia na nowe lub też zastępuje je asfaltem. Wszystkie te roboty podpadają pod konserwacje ulic i koszta te ponosić ma wyłącznie Magistrat z własnych funduszów, bo na to czerpie dochody ze 100%-wego dodatku od podatku od nieruchomości.

O ileby więc poszczególni właściciele domów przy tychże ulicach otrzymali nakazy zapłaty, winni we własnym interesie zgłosić się w biurze Towarzystwa, celem zasięgnięia informacji i porady i ewentualnego wniesienia odwołania, które należy wnosić do Województwa przez Magistrat w ciągu dni 14-tu po doręczeniu nakazu zapłaty.

O zeznaniach o dochodzie podlegającym podatkowi dochodowemu w roku podatkowym 1930.

System własnej deklaracji gwarantuje płatnikowi najsłuszniejszy wymiar podatku. To też oznaczenie dochodu podlegającego podatkowi dochodowemu jest nietylko obowiązkiem, ale zarazem i prawem, z którego powinien korzystać każdy właściciel realności.

Według ustawy władza wymiarowa nie może określić dochodu odmiennie od złożonego w terminie zeznania, jeżeli nie da poprzednio płatnikowi sposobności (w postępowaniu t. zw. usterkowem) do udzielenia wyjaśnień oraz poparcia zeznanych danych o dochodzie. Również dochód ze źródła, nieobjętego zeznaniem, może władza włączyć do podstaw wymiaru tylko wtedy, gdy co do tego źródła przedstawi płatnikowi wątpliwości.

Do złożenia zeznania o dochodzie obowiązane są wszystkie osoby, których dochód podlegający podatkowi (różnica między ogólną sumą dochodu, a ogólną sumą potrąceń i odliczeń) z roku 1929 przekroczył 1500 zł.

Termin do składania zeznań biegnie od 1 stycznia 1930 i upływa z dniem 1 maja 1930.

Osoby, które z ważnych powodów, (choroba, dłuższa nieobecność) nie mogą dotrzymać wyznaczonego terminu, winny przed upływem 1-go maja 1930 wnieść do właściwej władzy wymiarowej (I, II, lub III Urząd Skarbowy podatków i opłat skarbowych) uzasadnioną prośbę (ostemplowaną) o odroczenie terminu.

Odroczenia takiego najdalej do 1-go lipca 1930 udziela, według swobodnego uznania, przewodniczący właściwej komisji szacunkowej, przeciw czemu niema środka prawnego. — Odroczenie terminu poza 1 lipca 1930, należy do kompetencji Ministra Skarbu, którego decyzja, na prośbę wniesioną przed upływem 1 maja 1930, jest ostateczna.

Termin 1 maja 1930 do składania zeznań nie dotyczy t. zw. drobnych płatników, których główny dochód płynie:

a) z nieruchomości gruntowej, nieprzekraczającej 30 ha,
b) z przedsiębiorstwa handlowego opłacającego zasadniczy podatek przemysłowy według IV i V kategorji (dla Krakowa),
c) z zakładu przemysłowego lub warsztatu rzemieślniczego, wolnego od zasadniczego podatku przemysłowego, lub opłacającego ten podatek wedle VIII kategorji przedsiębiorstw przemysłowych,
d) z domów mieszkalnych, składających się najwyżej z 4 izb, a którzy są tylko wtedy obowiązani do złożenia zeznania, gdy otrzymają osobne wezwanie władzy podatkowej lub przewodniczącego Komisji wymiarowej.

Osoby te są jednak w każdym razie uprawnione do wniesienia zeznania.

Zeznania o dochodzie winny być sporządzone wyłącznie na przepisanych formularzach rządowych, które wydaje bezpłatnie władza podatkowa i mogą być przedkładane tej władzy wprost, albo nadane na pocztę listem poleconym (o terminie złożenia zeznania decyduje data nadania na pocztę).

Władza przyjmująca zeznanie ma wydać na życzenie płatnika potwierdzenie odbioru, którego należy z reguły żądać, celem uniknięcia ewentualnych następstw niezłożenia zeznania, w razie zaginięcia złożonego zeznania.

Zeznania można także składać ustnie przed właściwą władzą podatkową, co jednak w Krakowie nie powinno mieć miejsca ze względu na szczupły personal dotyczących władz i ze względu na niedokładność i niejedno przeoczenie w takich zeznaniach.

Kto w terminie do 1-go maja 1930 nie złoży zeznania lub złoży je po tym terminie, wówczas wymiar podatku nastąpi (zaocznie) z urzędu. Nadto ulegnie grzywnie 3—100 zł.

Sam formularz zeznania wskazuje, jak należy je wypełnić.

Dla uniknięcia jednak ewentualnych wątpliwości podajemy P. T. czytelnikom kilka uwag, jak należy sporządzić zeznania odpowiednio do wymogów ustawy, aby nie narazić się ze strony władzy wymiarowej, na zarzut niedokładności zeznania.

W dziale I. zeznania należy podać dochód podatkowy, obliczony odrębnie z każdego poszczególnego źródła dochodowego, przy ścisłem zastosowaniu dotyczących przepisów ustawowych.

Celem uniknięcia udzielania władzom wymiarowym wyjaśnień co do sposobu obliczenia tego dochodu, należy na osobnym arkuszu (jako wkładkowym załączniku zeznania) opisać dokładnie poszczególne źródła, przynoszące dochód, nadto objaśnić, w jaki sposób obliczono dochód podatkowy, przez wyszczególnienie rzeczywiście osiągniętego w ciągu roku 1929 przychodu

z każdego źródła osobno, oraz wysokości poniesionych w roku 1929 kosztów osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia tych przychodów (wraz z amortyzacją).

W razie potrąceń, co do których wymagane jest przedłożenie dowodów, należy takie dowody albo dołączyć do zeznania, albo zgłosić się z niemi osobiście do władzy wymiarowej, która je sprowadzi i zwróci.

Suma dochodów z poszczególnych źródeł podana w dziale I. zeznania, stanowi ogólny dochód, od którego należy odjąć wyszczególnione w dziale II. zeznania odliczenia (poniesione faktycznie w ciągu 1929 roku.

Po odjęciu ogólnej sumy odliczeń od ogólnej sumy dochodu, pozostała różnica stanowi dochód podlegający opodatkowaniu.

W części końcowej Działu II. zeznania może płatnik wreszcie podać wszystkie te okoliczności, które uzasadniają przewidziane ustawą obniżenie stopy podatkowej, a więc iłość członków rodziny, będących na utrzymaniu podatnika, jak również szczególne stosunki istotnie osłabiające jego siłę podatkową.

O ile na utrzymaniu głowy rodziny, której dochód podlegający opodatkowaniu nieprzekracza 7·200 zł, znajduje się więcej niż jeden (1) członek rodziny, wówczas przypadającą stopę podatkową obniża się o 2 stopnie skali na każdego następnego członka rodziny, co w danym razie może spowodować zupełne zwolnienie od podatku.

Za członków rodziny w porozumieniu ustawy, uważać należy małżonków, dzieci ślubne, nieślubne i przysposobione, krewnych męża i żony, w linji wstępnej lub zstępnej, rodzeństwo męża i żony, oraz dzieci rodzeństwa tychże. Nie uwzględnia się atoli członków rodziny osiągających samoistny dochód i rozporządzających dowolnie tym dochodem, następnie członków rodziny, którzy są stale zajęci w gospodarstwie rolnem, leśnem, lub w przedsiębiorstwie handlowem, względnie przemysłowem podatnika, a których koszty wyżywienia zaliczono do kosztów produkcji. Przygodne zasilanie członka rodziny, nie ma znaczenia utrzymywania go przez podatnika.

Prócz wspomnianej ulgi, obniża się podatek, najwyżej o 3 stopnie skali (niezależnie od ulgi z tytułu utrzymania rodziny) tym płatnikom, których dochód roczny, podlegający opodatkowaniu, nie przekracza 12 000 zł, a co do których zachodzą nadzwyczajne okoliczności istotnie osłabiające jego siłę podatkową (ciężary z powodu nadmiernego obarczenia rodziną, długotrwała choroba, zadłużenia, kształcenie dzieci, klęski elementarne i t. p.).

Z drugiej strony podwyższa się stopę podatkową o 20% dla podatników nieżonatych i niezamężnych, a osiągających dochód ponad 3.600 zł, o ile nie mają na utrzymaniu żadnego członka rodziny.

Niezależnie od złożenia zeznania należy samemu obliczyć podatek wedle skali (na ostatniej stronie formularza zeznania) od dochodu wykazanego w zeznaniu, jako podlegającego podatkowi, oraz 10% nadzwyczajny dodatek i połowę tego podatku z dodatkiem wpłacić (bez wyraźnego wezwania władzy podatkowej) jako zaliczkę na wymierzyć się mający podatek, do dnia 1 maja 1930 włącznie, w Kasie Skarbowej, a dowód uskutecznionej zapłaty w oryginale lub w odpisie, podpisanym przez płatnika, dołączyć do zeznania. Obowiązek ten nie dotyczy t. zw. drobnych płatników.

O dochodzie podatkowym z budynków.

Przy określeniu podległego podatkowi dochodowemu dochodu z budynków, ustawa podaje wyraźnie, jak należy obliczać dochód podatkowy z budynków wynajętych za czynszem i z budynków użytkowanych przez samego właściciela na mieszkanie własne, lub pomieszczenie dla własnego przedsiębiorstwa handlowego względnie przemysłowego.

I. Przychodem z budynków wynajętych za czynszem jest rzeczywiście w gotówce osiągnięty w ciągu roku 1929 czynsz najmu, do którego wlicza się wynagrodzenie za odstąpione do użytku najmobiercy ruchomości, podwórza, składy, place, ogrody itp. oraz odszkodowanie za używanie urządzonej przez właściciela domu instalacji gazu, elektryczności, wodociągu, windy i t. p.

Do czynszu najmu należy doliczyć ewentualne dodatkowe świadczenie w naturze, o ile najmobierca, obok czynszu w gotówce, jest zobowiązany z tytułu najmu mieszkania do dodatkowych świadczeń w naturze na rzecz najmodawcy.

Od ustalonego w powyższy sposób przychodu, należy celem obliczenia dochodu podatkowego potrącić rzeczywiście poniesione w roku 1929 wydatki, a w szczególności:

1) Koszta naprawy i utrzymania budynków w dobrym stanie i porządku (kominiarz, wywóz popiołu, śmieci, nieczystości kloacznych, oświetlenie sieni, schodów, korytarzy, podwórza, lampy orjentacyjne, wydatki na piasek, szczotki, miotły, ścierki, pasty (szkiełka), zasówki, palniki, siatki itp., naprawa dzwonków itp., łącznie z kosztami utrzymania wynajętych razem z budynkami ruchomości, instalacji gazowej, elektrycznej, wodociągowej, ogrzewania centralnego, windy itp.

Nie nadają się do potrącenia wydatki na budowę, przebudowę, trwałe ulepszenie i upiększenie domu, służącego dla przyjemności właściciela, na sprawienie ruchomości dla własnego użytku itp.

2) Wynagrodzenie administratora, rządcy i dozorcy domu.

3) Opłaty za ubezpieczenie budynku, lub poszczególne części tegoż od ognia i innych szkód (jak odpowiedzialność cywilna za nieszczęśliwe wypadki).

Prócz powyższych wydatków (kosztów) związanych ściśle z utrzymaniem względnie administracją budynków przysługuje płatnikom prawo potrącenia stosownego procentu wartości budynku tytułem amortyzacji, tj. zużycia tychże.

Potrącenie to nie może z reguły przekraczać:
2% wartości budynku (przy domach mieszkalnych)
3% „ „ „ „ gospodarczych)
4% „ „ „ budynkach fabrycznych).

Za podstawę oszacowania wartości budynku może służyć:

a) ostatnia cena nabycia budynku, o ile na tę cenę nie wpłynęły wyjątkowe stosunki,

b) porównanie z innemi podobnemi budynkami, których wartość ujawniła się aktem sprze-

daży lub szacunkiem, dokonanym przez instytucję kredytową lub ubezpieczeniową.

c) ocena znawców.

II. Za dochód podatkowy z budynków wraz z ewentualnemi ogrodami, podwórzami i innemi przynależnościami, zajętych w całości lub w części przez samego właściciela i członków jego rodziny, lub odstąpionych bezpłatnie do używania innym osobom, uważa się wartość użytkową, jaką te budynki lub części tychże z przynależnościami, przedstawiają ze względu na stan budowy, położenie, komunikację, oraz miejscowe stosunki najmu.

Oczywiście przy ustalaniu wartości użytkowej z tego rodzaju budynków, należy uwzględnić dodopuszczalne potrącenia, jak przy budynkach wynajętych za czynszem wyżej wyszczególnione pod I. od 1—4.

Domy nowozbudowane.

Dochodów z domów nowozbudowanych, względnie wykończonych, albo z części nowozbudowanej lub wykończonej w okresie lat 1925 do 1935 (włącznie) nie bierze się w rachubę.

Dochody te są wolne od podatku dochodowego na przeciąg 10 ciu lat, od chwili ukończenia budowy, do końca dziesiątego roku od tej daty, o ile budowa została ukończona po dniu 20 maja 1925 (tj. wejściu w życie ustawy o rozbudowie miast) i jest przeznaczoną na cele mieszkalne. Również dochody z takich domów, osiągnięte przed ukończeniem budowy, bądź na drodze prowizorycznej eksploatacji części pomieszczeń, bądź w drodze pobrania zawczasu czynszów, lub zadatków, są również wolne od podatku.

Nadto osobom, które we wspomnianym okresie (1925—1935) wybudują domy mieszkalne, przysługuje prawo potrącenia z ogólnego dochodu sum zużytych na budowę, z wyłączeniem jednak zaciągniętych na budowę pożyczek państwowych i to albo jednorazowo w roku następnym po ukończeniu budowy, albo najdłużej w ciągu pięciu lat, zależnie od życzenia płatnika.

Celem uzyskania powyższych ulg w podatku dochodowym, należy wnieść odpowiednie podanie do właściwej władzy podatkowej I. instancji (Urząd Skarbowy podatków i opłat skarbowych) przed uprawomocnieniem się wymiaru podatku dochodowego, bezpośrednio następującego po roku, w którym ukończono budowę. W razie przeciwnym ulgi, o których mowa, będą udzielone przy wymiarze podatku dochodowego za następny rok podatkowy, pod warunkiem wniesienia wyżej wspomnianego podania.

We wszystkich wypadkach wątpliwych biuro Towarzystwa udziela P. T. członkom porad i informacyj, gdzie można również załatwić wszelkie sprawy podatkowe, dotyczące podatku dochodowego, przemysłowego, majątkowego, od kapitałów i rent, podatków gminnych (od nieruchomości, od lokali, opłat wodociągowych itp.) oraz sprawy egzekucyjne podatkowe, w godzinach urzędowych (poniedziałki i czwartki od godziny 17 do 19). W miarę potrzeby godziny te będą rozszerzone również i na inne dni tygodnia.

W sprawie zeznań do podatku dochodowego zechcą P. T. członkowie zgłaszać się w swoim własnym interesie w dniach najbliższych.

Egzekucje magistrackie bez nakazów zapłaty.

Członkowie Towarzystwa żalą się, że częstokroć Magistrat krakowski prowadzi przeciwko nim egzekucję, aczkolwiek nie otrzymali nigdy nakazów płatniczych, będących podstawą do egzekucji.

Wzywa się zatem członków, którzy znajdą się w podobnem położeniu, aby niezwłocznie zechcieli się zgłosić w biurze Towarzystwa, zapodali odnośne fakty, by Prezydjum mogło w tych sprawach interwenjować w Magistraci .

Nowi członkowie Towarzystwa w czasie od czerwca 1929 do marca 1930.

Bandurska Jadwiga, Bartosiewicz Ludwik, Biesiadecki Maciej, Brachowski Jan, Brzezińska Franciszka, Czajkowski Tomasz, Chowańcowa Ludwika, Dr. Dymidowicz Henryk, Fischer Jan, Grabowska Gabrjela, Janas Salomea, Jabłońska Katarzyna, Kapustowa Marja, Kaczkowska Emilja, Kron Józef Komornicka Helena, Machnicki Alfred, Dr. Macudziński Bolesław, Marcinkiewicz Alojzy, Mehoffer Józef, Michałowska Zygmuntowa, Muchowiczowa Karolina, Ochęduszko Antoni, Olszowski Wojciech, Reczyńska Antonina, Rogowski Antoni, Sochacka Marja, Spiss Ludwik, Skirmuntowa Marja, Hr. Skrzyński Aleksander, Stypuła Romuald, Świtlicki Kazimierz, Turkowa Jadwiga, Wróblewska Wiktorja, Wysocka Felicja, Hr. Zamojski Zygmunt, Zawrzykrajowa Karolina.

Nakładem Towarzystwa kat. właścicieli realności m. Krakowa i Gmin przyłączonych. — Drukarnia Związkowa w Krakowie pod zarządem J. Dziubanowskiego.